

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4317/2022
06.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Драган Стојиљковић, адвокат из ..., против тужене Комерцијалне банке АД Београд, чији је пуномоћник Младен Аврамовић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2166/21 од 03.06.2021. године, у седници одржаној 06.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2166/21 од 03.06.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2166/21 од 03.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3550/19 од 24.11.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле па је обавезана тужена да на име накнаде штете по основу неисплаћене а припадајуће разлике зараде плати тужили по основу главног дуга 322.274,20 динара, са припадајућом законском затезном каматом на износе неисплаћених разлика зараде, као у њеном садржају. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да на име разлике наведених износа неисплаћених новчаних накнада на име тужиле уплати припадајуће доприносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање код Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Филијала за град Београд, доприносе за обавезно здравствено осигурање Републичком фонду за здравствено осигурање, Филијала за град Београд и доприносе за обавезно осигурање за случај незапослености код Националне службе за запошљавање, Филијала Београд, а по важећим прописима из области социјалног осигурања на дан уплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужили на име трошкова парничног поступка исплати износ од 65.829,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана наступања услова за извршење, до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2166/21 од 03.06.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, не постоји потреба новог тумачења права, као ни неуједначена судска пракса, у вези захтева тужиље за накнаду штете (по основу припадајуће разлике у заради са каматом и уплату разлике доприноса за обавезно социјално осигурање) због незаконитог анекса уговора о раду. Поред тога, тужилца није уз ревизију доставила пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања. Наводима ревизије оспорава се утврђено чињенично стање, што у поступку по ревизији није дозвољено по члану 407. став 2. ЗПП.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 08.11.2019. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 322.274,20 динара.

Предмет спора у овој парници не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа, у ком случају би ревизија била дозвољена применом члана 441. ЗПП, већ је предмет спора новчано потраживање, дозвољеност ревизије цени се по општим правилима о дозвољености ревизије у имовинскоправним споровима.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра на дан подношења тужбе, то

је Врховни суд нашао да ревизија тужене није дозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**